

Ix-Xelter taz-Zija Karm

Ix-xita kienet niezla ġmielha! L-ewwel xita tas-sena, li kulhadd tant ikun jistennieha, issa kienet qed tfaqqa' bla ħniena; u l-ghasafar, il-gremxul u n-nemel ilkoll tgeddsu ġol-bejtiet tagħhom għall-kenn. Anki l-qattus l-iswed deher jaqbeż minn ċint għal iehor biex ifittex jasal taht ir-rummiena.

Louis, Rita u Mario kienu wkoll imgeddsin ġewwa. Kienu qed jieħdu gost wara t-tieqa jħarsu lejn il-ġnien mifqugh bl-ilma, jaraw il-miżieb ta' fuq il-bejt iċafċaf u jċafas u s-siġar u x-xtieli lkoll donnhom bexxiexa wahda.

Iz-zija Karm kienet fil-kċina qieghda tlestilhom it-te bil-biskuttelli, bil-qattusa l-bebbuxija tħakkek il-hin kollu ma' saqajha.

“Ir-*rediffusion* qal li kellha tagħmel ix-xita,” qabzet tghid Rita waqt li bdiet tonfoħ fuq il-ħġieġa tat-tieqa u żżelleġ il-fwar b'sebagħha.

“L-aqwa li qegħdin ġewwa,” zied Mario.

“Dażgur,” wegibhom Louis fil-hin li resaq aktar qrib tat-tieqa, “minn hawn ġew ma nixxarrbux. Issa xita nibdew nistennew. Ottubru ilu ġimgha li beda.”

“Jien ma ddejjaqnix ix-xita,” qal Mario.

“Tassew,” kompliet it-tifla, “jien ili li xbajt mis-sajf. Ix-xitwa nħobbha aktar għax ... għax il-maltemp joghġobni.”

“L-istaġuni kollha fihom xi haġa sabiħa,” qabad jghid Louis, “li kieku jkollna xitwa biss niddejqu, u b’sajf biss niddejqu wkoll ...”

U bla ma laħaq spicċa l-kelma nstemgħet tkarwat ragħda mill-kbar nett.

“Santa Barbara ...!” għajtet iz-zija Karm li proprju dak il-hin inzerat geġja b’żewġ kikkri te f’idejha. “Dan x’inqu geġ illum?! Kif hasditni dis-sajjeta! Ejjew ħudu t-te għax jikshilkom.” U minnufih newlitolhom il-kikkri u l-platt bil-biskuttelli. It-tfal bilkemm tawha żmien tqegħedhom fuq il-mejda li ma darux magħha jqarmċu l-biskuttelli u jixorbu. Dik ix-xita donnha kienet tiftahlek l-aptit.

Louis, Rita u Mario kienu jieħdu gost wisq meta jqattgħu xi tliet ġimghat jew aktar għand iz-zija Karm u z-ziju Pawl. Il-mamà tagħhom kienet ilha mejta hafna u Mario, li kien iż-żgħir, bilkemm kien jiftakarha. Missierhom kien sikwit isiefer minħabba x-xogħol u ġieli dam xaxar jew tnejn. Għalhekk, waqt li missierhom ikun imsiefer it-tfal kienu jmorru joqogħdu maz-zija u z-ziju. Iz-zijiet ma kellhomx tfal u għalhekk tgħidx kemm kienu jħobbuhom lit-tliet neputijiet tagħhom. Kienu qishom missierhom u ommhom. U t-tfal xejn ma kienu jiddejqu meta jkunu għandhom. Iz-zijiet kellhom dar kbira u ġnien sabiħ fejn jistgħu jilagħbu.

Iz-ziju Pawl kien dilettant wisq tal-ġnien. Dejjem medhi jsaqqi u jħawwel, ixettel u jizbor. U l-ġnien, bis-saħħa taz-ziju Pawl, kien tabilhaqq wieħed mill-isbah ġonna tar-raħal. Kien mimli sigar tal-lumi u tal-laring. Fir-rokna ta’ gewwa

nett kellhom rummiena kbira u mal-passaġġi kien kollu ward tax-xewk u girlandi. F'Mejju kien ikun qisu l-genna tal-art. Imbagħad f'nofs il-ġnien sewwa z-ziju kien għamel vaska mdaqqa mimlija hut tal-ilma helu. Kien ġnien li jghaxxaq lil kull min jarah.

“Grazzi tat-te, zi,” qabeż jghid Louis, “hekk inhobbu jien it-te ... karg.”

“Kulu ha tikbru,” qaltilhom iz-zija waqt li tbissmitilhom minn fuq in-nuċċali, “min ma jkolx ma jikbirx ... jibqa' nanu!”

“Bhal Mario,” iddeffset Rita.

“Jien niekol aktar minnek,” wegibha Mario biċ-ċiera.

“Imma xorta bqajt qasir,” kompliet ohtu.

“Tibzax, Mario,” daret tghidlu z-zija Karm, “meta Rita kienet daqsek qasira wkoll kienet. La tikber titwal bhalha int ukoll.”

Rita u Mario kienu dejjem jinku lil xulxin, għax għalkemm Rita kienet sentejn biss akbar minnu kienet thobb tagħmilha tal-mamà miegħu. Louis, il-kbir, kien aktar bil-għaqal. Ihobb jara t-televixin, jaqra xi ktieb sabiħ, imur xi passigġata meta jkun bnazzi u fuq kollox kien diletant tal-ġnien bhaz-ziju Pawl. Ma rridx nġhid li Rita u Mario ma kinux bil-għaqal ukoll. Rita kienet qisha mara zġhira għax tghidx kemm kienet tghinha fil-facendi liz-zija Karm. Mario kien dejjem jiġri minn hanut għal iehor jaqdi lil kulhadd.

“Waslet it-telegramma tal-papà!” għajtet iz-zija waqt li dahlet tiġri fil-kamra. It-tfal daru magħha.

“X'qalilna? X'qalilna?” staqsewha lkoll flimkien.

“Bagħat jghidilna li wasal qawwi u shih, u jselli għalina lkoll,” weġbithom iz-zija Karm.

“Fit-telegramma mhux se tikteb fit-tul,” ziedet iz-zija waqt li twiet it-telegramma u poġġietha fuq il-vetrina, “issa x’aktarx li jiktbilna ma jdumx.”

“Nixtieq insiefer xi darba,” qal Louis xhin inxtehet bilqieghda fuq is-sufan, “qatt ma ried jehodni miegħu l-papà.”

“Mela l-papà jista’ jiehdok miegħu?” qalet iz-zija. “Dak fuq xogħol ikun u mhux vaganza.”

“Jien ukoll nixtieq nitla’ fuq ajruplan,” kompliet Rita.

“Għadek bla għaqal int,” ziedet tghidilha z-zija Karm, “xi trid titla’ tagħmel fuq ajruplan? Għall-periklu?”

“Periklu b’daqshekk ...?” infexx jidhaq Louis.

“Dażgur li periklu,” weġbitu z-zija, “kemm ilu li waqa’ wieħed l-Italja?!”

“Il-papà jghid li tkun komdu ħafna fuq ajruplan,” qal Mario.

“Anki torqod tista’,” reġġet Rita.

“Mela ... dażgur!” qabżet fil-pront iz-zija Karm. “Norqod waqt li nkun intir! Mela jien miġnuna ...!”

It-tfal infexxew jidhqu flimkien u qalulha, “Mela l-ajruplan se ssuqu int ...?”

“Ma nafx jien,” nefhet fl-aħħar iz-zija waqt li poġġiet ukoll fuq is-sufan, “l-ajruplani qatt ma ħmilthom. Fil-gwerra kont inħoss qalbi hierġa meta kont nismagħhom iwerżqu fuq rasna.”

“Imma fil-gwerra bilfors kontu tibżgħu,” qalet Rita.

“Ġieli ġew bombi n-naħa tagħkom, zi?” staqsa Louis.

Iz-zija kienet thobb wisq tirrakkonta, l-aktar fuq iż-zminijiet tal-imghoddi u meta xi hadd kien isemmilha l-gwerra araha tibda treden u m’hemmx li tieqaf. Izda t-tfal kienu jiehdu gost jisimghuha u minnufih daru magħha fuq is-sufan lesti biex jaraw x’kellha x’tghidilhom dwar il-bombi. Ix-xita kienet naqqset xi ftit iżda kienet għadha ma waqfitx għalkollox. Ir-ragħad kien jinstema’ fil-bogħod.

“Dażgur li ġew bombi,” bdiet iz-zija. “Niftakar meta kienu ġew dawk l-erba’ balal fil-pjazza. Kienu mietu tlieta u għoxrin ruh dakinhar. Kienet mietet Ġanna tal-kan-tuniera, Alla jahfrilha, u n-nannu kien intlaqat fi driegħu bi splinter.”

“Ma x’biża’ ...!” temtmet Rita.

“Anzi meta mbagħad ħaffirna x-xelter fil-ġnien kellna fejn indeffsu rasna,” komplet tghidilhom iz-zija.

“Mela fil-ġnien hemm xi xelter?!” staqsa minnufih Louis.

“I ... dażgur,” wegħbitu zitu, “mela qatt ma indunajtu bih dak il-bieb baxx tal-injam li hemm hdejn ir-rummiena?”

“Iva ... iva!” qabżu t-tfal.

“Dak hu x-xelter,” reġgħet iz-zija. “Hemm taraġ imħaffer fil-blat u kif tinzel issib kuritur b’ħafna kmamar herġin minnu. Tghidx x’biċċa xogħol ħadna biex ħaffirnieh. Kulhadd kien jagħti daqqa t’id. Qatt ma qalilkom il-papà kemm konna bżajna meta sibna dik il-ħofra ...?”

“X’ħofra hi? X’ħofra hi?” għajtu t-tfal flimkien waqt li tgeddsu aktar madwarha.

“Mela, mela,” reggħet bdiet tghid iz-zija Karm, “waqt li konna qed inħaffru l-kuritur, in-nannu, Alla jaħfirlu, ta daqqtejn ta’ baqqun u f’salt wiehed infethet hofra daqsiex faċċata tiegħu. Kulhadd skanta. Ġol-hofra kien jidher dlam ċappa u n-nannu qalilna li x’aktarx kienet tagħti għal ġo xi għar kbir. Tant hu hekk li meta xhitna ġo fiha ġebbla zghira għamlet hoss jirbombja malli habtet mal-qiegh.”

“Allura x’kien hemm ġol-hofra?” staqsa Louis.

“Fejn naf!” weġbitu z-zija. “In-nannu malajr għaġen ftit tajn, ġieb żewġ knatan u raġa’ għalaq il-hofra kif kienet qabel. Minflok bqajna nħaffru dritt komplejna nħaffru lejn il-lemin.”

“Kif ... allura bqajtu ma nżiltux taraw x’kien hemm?” tenna Louis.

“Mela ahna boloh ...!?” għajtet iz-zija. “Sewwa jkun hemm xi haġa perikoluża! In-nannu saddha malajr bil-ġebel u hadd ma ta kasha aktar.”

It-tfal baqgħu jharsu lejn xulxin. Qatt ma kienu semgħuha qabel dil-biċċa.

“Allura għadu jidher il-post fejn kontu sibtu l-hofra?” staqsa Louis hosbien.

“Nahseb li għadu,” weġbitu z-zija, “jien ili s-snin ma ninzel fix-xelter. Izda dik il-ħabta kienet tidher sewwa. Ara, ha nġhidlek: kif tinzel fix-xelter issib ruhek ġo kuritur twil. Wara ftit il-kuritur jikser lejn il-lemin. Preċiż faċċata, qabel ma ddu lejn il-lemin, irid ikun hemm tlieta jew erba’ ġebliet imkahhlin b’xi tajn jew siment. Warajhom konna sibna l-hofra.”

Dak il-hin instemgħet il-kitla tal-mishun issaffar u twerżaq. Iz-zija ġriet lejn il-kċina u t-tfal baqgħu waħidhom fuq is-sufan jaħsbu bla ma jitkellmu fuq il-hofra misterjuża tax-xelter.

“Imxi ninzlu fil-ġnien,” qalilhom Mario, “ara hierġa x-xemx.”

“Iva. Ix-xita waqfet,” ziedet Rita. U bla ma hasbuha darbtejn it-tfal qamu minn fuq is-sufan u ġrew lejn il-bieb tal-bitha. Malli rifsu mill-ġhatba ’l barra laqgħethom riha tfuħ ta’ hamrija mxarrba. Ix-xemx fietla kienet qed tittawwal minn wara s-shab u ’l hawn u ’l hinn l-ġhasafar kienu jpespsu u jittajru. Il-bebbux kien diġà hareġ jittawwal u s-settembrini taz-ziju Pawl kienu jleqqu kollhom qtar tal-ilma. Ir-rummien kien jidher aktar sabiħ bir-raxx tal-ilma fuqu. Ġol-bir l-ilma kien għadu jinstama’ jqattar u jċaflas.

It-tfal baqgħu sejr in dritt lejn ir-rummiena u waqfu hdejn bieb baxx bl-injam mherri.

“Mela dan hu x-xelter,” qalet Rita.

“Jien kont naħsibha xi kamra tal-imbarazz,” qal Louis.

“Anki jien,” zied Mario biex ikun qal xi haġa huwa wkoll.

“Maqful b’xi muftieħ,” qalet it-tifla waqt li ppuntat sebaġħha lejn is-serratura.

“Imma xorta ninzlu ġo fih,” kompli Louis bi tbissima.

“Iva, iva ... ejja ninzlu, Louis,” qabdu jgħajtu t-tnejn l-oħra.

“Inkissru l-bieb,” qabeż Mario.

“Ma nkissru xejn,” raġa’ Louis, “ngħidu liz-zija tagħtina

It-tfal baqgħu sejr in dritt lejn ir-rummiena u waqfu hdejn bieb baxx bl-injam mherri.